तेनैव कारयेत् पूजां हद्दा प्राच्हानुसारतः। . आचार्यवचनाह्वीमान् पूजी कुर्याचरन् वतम्॥" तत्राये प्रकादः प्रजनीयः । तथा चाममे । "प्रकादकीयां नामाय या वि पुरवा चतुई भी। पूजयेत्तत्र यतीन हरे: प्रकादमयत: ॥" हद्यार्सिंहै।

"मक्डपं कारयेत्रच पुष्यस्तवकश्रीभितम्। ऋतुकालोझने: पुष्ये: पृष्योश्च यथाविधि ॥ उपचारी वोड्यभिनीयानी गीमिसिया। ततः पौराखिकेमीन्त्रेः पूजनीयो विश्विषतः ॥" तत्र चन्द्रमन्तः।

"चन्दर्ग भीतलं दियं चन्द्रकुद्भमिश्रितम्। ददामि ते प्रतुष्प्रधं वृधिं ह परमेश्वरीत ॥ पृष्यसन्तः।

"कालोद्भवानि पुष्पाणि तुलखादीनि नै प्रभी।। पूजयामि वृक्षिं हेशा ! लच्चारा सह नमी रलु ते॥" घ्पमन्तः।

"कालागुरमयं धूपं सर्वदेवसुवस्तमम्। वरोमि ते महाविकाो ! सर्ववामसन्द्वये॥" दीपसन्तः।

"दीपः पापचरः प्रोक्तस्त्रमनां राधिनाधनः। दीपेन लभते तेजल्लासादीपं ददामि ते ॥" नैवेद्यमन्तः।

"नेदेवं सौखदं चासु भक्तभीव्यसमन्तित्। दरामि ते रमाकान्त सर्वपापचर्य कुर ॥" अधमनाः।

"नृसिं हाच्यत देवेश लच्चीकाना जगत्वते। व्यनेनार्थ्यप्रहानेन सपता: खुकीनोरथा: "" प्जामनाः।

"पीतामर महाविखी प्रकादभयना प्रकत्। यथा भूताचेने नाथ यथोक्तपलदो भवेति॥ रात्री जागरमं कुर्यात गीतवादिवनर्तनै:। पुराणपटनं वृद्धं श्रीतयं सत्कथानकम् ॥ ततः प्रभातसमये द्वानं कता ह्यत्नितः। पूर्व्योत्तेन विश्वानेन पूज्येकां प्रयक्षतः ॥" किए।

"मरंशे ये नरा जाता ये जनिष्यन्ति मन्पूरः। तांक्वसुद्धर देवेश ! दु:सद्दात भवसागरात ॥ पातकार्णवसमस्य वाधिदु:खान्दाणिसः। तीत्रेसु परिभूतस्य सङ्दादु:स्वातस्य मे ॥ करावलमनं देखि श्रीषशायिन् जात्पते। मीनृतिं ह रमाकान्त भक्तानां भयनाग्रन ॥ चौराम्बधिनिवास लं प्रीयसाको जनाइन। वतेनानेन से देव शुक्तिश्वक्तिप्रदी अव ॥ एवं प्रार्थ तती देवं विसर्क्य च यथाविश्व । उपद्वाराहिकं सर्वमाचार्याय निवेदयेत् ॥ दिच बाभि: सुसन्तीय त्राष्मवांच विसन्त्रेयेत्। मम ध्यानसमामको सुझीत सह वन्धुभिरिति॥"

इति श्री हरिभक्तिविलासे १३ विलास: ॥ नुसेनं, की खो, (नगां सेना। "विभाषा सेनेति।" २। । १५। दति पाचिकं सीवलम्।) मृशां खेगा। इत्यम र: । ३। ५। ४० व

व्योगः, पुं, (गा योगचन्त्र इव। इत्यपिसित-समास:।) गरश्रेष्ठ:। यथा, रघौ। ५। ५६। "तथेळ्पख्या पयः पवित्रं सीमोद्भवायाः सरिती वृसीमः। उदर्मुख: सीरकविद्क्षमक' जयाच तसाविग्रहीतश्रापात ॥" वृष्टरि:, पुं, (ना चासी प्रश्चिति।) वृश्चिदान-तार:। यथाष्ट वोपदेव:।

"धिते स चित्तश्यने सम सीनवाकी-कोलोग्भवसृष्टरिवासनयासद्याः। योग्भूइभूव भरतायज्ञक्षाबुद्धः कल्की सताच भविता प्रहरिखतेररीन्॥" (यथा च भागवते। ७। ८। २०।

"तं मन्यसानी निजवीर्यप्राक्ततं यहत्तमुक्ती वृष्टिरं सद्दासुर: ॥")

नृ, मि नीती। कविकल्पहमः॥ (क्रां-प्रं-परं-सर्व-सेट्।) मि, बृखाति नीर्थः नीर्थः। नीतिः प्रापणा। इति दुर्गादासः॥

न, म नीती। इति कविकल्पह्मः॥ (खां-किचि घटां-सकं-सेट।) म, नर्यति। नीतिः प्रापणा। इति दुर्गाहास: ॥

नेजक:, पुं, (निज मही + खुला।) निर्नेजक:। रजतः। (यया, सनी। ८। ३६६। "पालावे पलके सन्त्वो नेनिन्यात्रेजनः प्रनै:। न च वासांसि वासीभिनिहरेत्र च वासयेत्॥" (श्रीधके, चि॥)

नेता, [ऋ] पुं, (नयतीति। नी + सन्।) प्रसः। इत्यमरः। ३। १। ११ ॥ (यथा, रघी। १। ७५।

"बासनीयधयो नेतुनैतामक इहीपिका: ॥") निम्बरचः । इति राजनिर्धेष्टः ॥ प्रापके, जि । (यया, सन्दाभारते। ३। ६६। ६। "तिष्ठ लं स्थावर इव यावदेव नसः कचित्। इतो नेता हि तच लं ग्रापाकोच्यसि यत-

नेमं, स्ती, (नीयते नयति वानेनेति। "हान्ती-श्रुवित।" ३। २। १८०। इति करके युन्।) चन्तुः। (यथा, सनुः। १। १३। "गाञ्चयनी खके नेचे नचाध्यक्तामनाहताम। न पश्चेत् प्रसवन्तीच तेजस्कामी दिजोत्तम: ॥") चटा। अंशुकम्। इत्यमरः। २।६। ६३, ३।३।१ अध ॥ मन्यगुण:। (यथा, महाभारते। 213=1381

"मस्यानं मन्दरं कला तथा नेत्रच वासुकिम्। देवा मधितुमार्थाः समुद्रं विधिमका-

विषयाम्। रथः। नेतरि, चि। इति मेदिनी। रे, ५४.॥ (यथा, महाभारते। २। ६०। ४। "नावं समुद्र इव बालनेचा-

मारुह्य घोरे यसने (नमन्जेत्॥") गाड़ी। इति विन्धः॥ विस्तिभ्रासाका। इति राजनिषेग्टः॥

नेचक्ट्रः, पुं, (नेचे हाबितेश्नेनेति। हृद+ णिच् + कः । ततो इखः ।) नेचिपधायकचमी-पुटः । चच्चर पाता इति भाषा। इति वर्त्र-श्रव्यस्य गागार्थे जमर:। १।३।१२१॥

नेचपर्यन्तः, पुं, (नेचयोः पर्यन्तः खन्तः।) व्यपाङ्गः। इति राजनिषंत्रः ॥ नयनावधिके, वि॥ नेचिपकः, पुं, (नेचे नेचं वा पिक इदास्य इति।) विडाल:। इति हारावली । ८३॥ चचुर्गोल-

नेचपुष्करा, स्त्री, (नेचयो: पुष्करं जलं यस्या: यत् सेवनादिखर्थ: 1) रदनदा। इति राजनिर्घग्ट: ॥ नेचमीना, स्त्री, (नेचयोक्तिला मेलनं सुद्रशं यखाः। ततः प्रवीदरादिलात् लखा नलम्। कचित् नेचिमला इति वा पात:।) यवतिला-खता। इति राजनिर्धेष्ट: ॥

नेचयोनिः, पुं (नेचाणि योनिभिक्जातानि अस। सञ्चयोगय एव सञ्चनेत्राणि जातानि अत-खनाचा विश्वत:। नेजाबि योनय दवाखित वा।) इन्द्रः। इति ग्रब्दमाला। (नेचं अचि-लोचनं योनिसत्पतिकारणं यस्य।) अन्न-नेत्रोद्भवलात् चन्द्रः॥

नेनरञ्जनं, जाी, (रच्यतेरनेनेति। रन्न + करसे खट । नेच ख रञ्जनम् ।) कव्यसम् । यथा,— "एव नौ कथितो घुपः प्रस्मुतां नेत्ररञ्जनम्। येग तुष्यति कामाख्या चिपुरा वैधावी तथा ॥ सीवीरं जान्वलं तुत्यं मय्रत्रीकरं तथा। दर्जिका मेचनीलस सञ्जनामि भवन्ति घट् ॥ सवद्रपन्तु सीवीरं जान्तलं प्रकारनाथा। मयूरश्रीकरं रकं मेजनीलन्तु तेजसम्॥ ष्ट्रा निगास चैतानि शिलायो ते असेरथवा। प्रद्यात् वर्वदेवेभ्यो देवीभ्यश्वाप पुत्रक ॥ ष्ट्रतते बादियोगन_तामादौ दीपवद्भिना । यरअनं जायते तु दर्जिका परिकीर्तिता ॥ सर्वाभावे तु तह्वाहेवीभ्यो दर्विकाञ्चमम्। महामायां जगहाची कामाख्या चिपुरा तथा। खाप्रवित्त सहातीवं वड् भिरेभि: बदाञ्चनै:। विधवा गाञ्जनं कुर्याक्षकामायार्थेसुक्तमम् ॥ गाइसे लक्षनं देवी विचावी विधवाकतम्। न क्त्पाचे योजयेलु साधको नेचरञ्जनम्॥ न पूजाफलमाप्नीति न्दत्पात्रविष्टिताञ्जनै: ॥ चतुर्वर्गप्रदो घ्पः कासदं नेवरञ्जनम्। तसाद्वयमिदं दयादेवेश्यो भित्ततो नरः ॥ इति नौ कथितो ध्रयस्तयोत्तं नेजरञ्जनम्॥"

इति कालिकापुराखे ६ = अधाय: ॥ नेवरोगः, पुं, (नेवस चत्रुषो रोगः।) चत्र-रोग:। तस्य निहानं यथा,-

> "उच्चाभितप्रस्य जनप्रवेशाद्-दूरेचणात् खन्नविपर्ययाचा । खेदाद्दजोधू मनियेवणाच क्रदें विचाता हमनातियोगात्॥ दवात्तथाज्ञाजिश्चि सेविताञ्च विष्म्रचवातक्रमनियद्वाच ।